

Statsrådets beslut

om komplettering av Finlands förslag och anmälan till Europeiska unionens nätverk Natura 2000 samt om ändring av uppgifterna om Natura 2000-områdena

Helsingfors den 5 december 2018

1 Allmänt

1.1 Finlands Natura 2000-nätverk

Nätverket Natura 2000 är ett ekologiskt nätverk som täcker Europeiska unionens område och som är sammansatt av särskilda skyddsområden (SPA-område) i enlighet med rådets direktiv om bevarande av vilda fåglar (2009/147/EG, nedan fågeldirektivet) och av särskilda bevarandeområden (SAC-område) som avses i rådets direktiv om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (92/43/EEG, nedan habitatdirektivet). Medlemsstaterna inrättar SAC-områden av sådana områden som Europeiska kommissionen på basis av medlemsstaternas förslag har godkänt som områden av gemenskapsintresse (SCI-område).

Efter det att Europeiska kommissionen hade godkänt Finlands förslag till nätverket inrättades de SAC-områden som hör till Fastlandsfinlands Natura 2000-nätverk genom miljöministeriets förordning om en förteckning över de områden som omfattas av nätverket Natura 2000 (354/2015) av den 17 april 2015. För Fastlandsfinlands vidkommande hör 1 642 SAC-områden till nätverket Natura 2000. På de områden som omfattas av landskapet Ålands självstyrelse finns det dessutom 79 sådana områden som avses i habitatdirektivet. Utifrån habitatdirektivet uppgår arealen av de 1 721 områden som hör till Finlands Natura 2000-nätverk till sammanlagt ca 4,8 miljoner hektar.

I miljöministeriets förordning (354/2015) räknas för Fastlandsfinlands vidkommande även upp 456 sådana SPA-områden som avses i fågeldirektivet. På de områden som omfattas av landskapet Ålands självstyrelse finns det dessutom 12 sådana områden som avses i fågeldirektivet. Utifrån fågeldirektivet uppgår arealen av de 458 SPA-områden som hör till Finlands Natura 2000-nätverk till sammanlagt ca 3,1 miljoner hektar. SAC- och SPA-områdena överlappar varandra delvis.

1.2 Behovet av komplettering av Finlands förslag till nätverket Natura 2000

Slutförandet av nätverket Natura 2000, särskilt även på havsområdena, är en av EU:s centrala åtgärder för att nå målet med att stoppa den minskande mångfalden. Ett expertseminarium som Europeiska kommissionen ordnade i november 2009 bedömde huruvida de förslag som gäller nätverket i Östersjöområdet var tillräckliga.

Enligt de slutsatser som gäller Finland finns det fortfarande vissa mindre brister i nätverket vad gäller naturtyperna *sublitorala sandbankar (1110)* och *rev (1170)*. Dessutom ska en eventuell förekomst av naturtypen *marina undervattensstrukturer orsakade av gasläckage (1180)* utredas. I fråga om arterna ansågs att det finns mindre brister vad gäller *gråsäl*, och måttliga brister vad gäller *östersjövikare*. Dessutom skulle det utredas huruvida *tumlare* förekommer i Finland.

Vid slutförandet av nätverket är det nödvändigt att även granska tillräckligheten med avseende på havsfåglar och vissa inlandsvatten.

Europeiska kommissionen har skyndat på medlemsländerna att tillgodose de behov av komplettering och utredning som fortfarande finns i nätverket vid PILOT- och tillsynsförfaranden.

Till bilaga II till habitatdirektivet har i och med EU:s utvidgning även fogats två i Finland förekommande insektarter, nämligen *violett guldvinge* och *rödhalsad brunbagge* samt en växtart, nämligen *brunbräken*. Eftersom beslut har fattats om Finlands förslag till nätverket före dessa ändringar, har det i Finlands Natura 2000-nätverk inte anvisats områden för dessa arter som nu även hör till Finlands skyldigheter.

På grund av oklarheter som gäller läget för Natura 2000-området Södra Sandbäck och områdets dimension är det skäl att fatta ett nytt beslut om områdets gränser som motsvarar naturskyddsområdet på området.

1.3 Behovet av ändring av uppgifterna om Natura 2000-områdena

Uppgifterna om Natura 2000-områdena ingår i de datablanketter vars innehåll har bestämts genom kommissionens beslut av den 11 juli 2011 (2011/484/EU). I beslutet förutsätts det att medlemsländerna regelbundet uppdaterar dessa uppgifter.

Förändringar sker i naturvärdena till följd av den naturliga utvecklingen samt skötsel- och restaureringsåtgärder i områdena. Vid inventeringar och utredningar i områdena kommer det även fram förekomster av naturtyper och arter som tidigare varit okända och som det är nödvändigt att föra in i datablanketterna. Det kan på motsvarande sätt visa sig att det inte är motiverat att ha vissa naturtyper eller arter som grunder för skyddet av områdena och därför är det skäl att stryka dem från blanketterna. Det är viktigt att uppgifterna är uppdaterade och riktiga såväl vid analyseringen av Natura 2000-nätverkets genomslagskraft och vid uppfyllandet av rapporteringsskyldigheten som vid ändamålsenlig bedömning av konsekvenserna för områdena.

Uppdateringen av uppgifterna är en regelbundet återkommande åtgärd som måste utföras med ca sex års intervaller för att de rapporter som utarbetas för perioder på sex år i anslutning till habitat- och fågeldirektiven ska grunda sig på uppdaterat material.

2 Beredningen av ärendet

Vad beträffar utvidgningen av SAC-områdena på havsområdet grundar sig förslaget på de uppgifter som samlats in i Finlands miljöcentral, Forststyrelsens och Geologiska forskningscentralens program för inventering av den marina undervattensmiljön (VELMU) och på de modelleringsmaterial som utarbetats utgående från dessa uppgifter.

Uppgifterna om förekomsten av akvatiska naturtyper, särskilt sublitorala sandbankar och rev samt deras antal, har i väsentlig utsträckning förbättrats i och med dessa material. Genom utvidgningar som överensstämmer med beslutet och som hänger samman med varandra förbättras båda naturtypernas representativitet i nätverket. De akvatiska förlängningarna av Salpausselkä samt mångfalden hos rev på berggrunden gör dessa områden till en viktig koncentration med avseende på båda naturtyperna. I dem kopplas även naturtyperna på sådana öar och skär som redan hör till nätverket med sina undervattensdelar och deras arter till den omkringliggande undervattensnaturen. Antalet akvatiska naturtyper i nätverket ökar i och med dessa utvidgningar med ca 15 0000 hektar. Förekomsterna täcker variationen bland naturtyper allt från förhållanden på öppet hav till skärgård.

Samma områden anmäls även som SPA-områden i enlighet med fågeldirektivet. Tack vare havsbottnens egenskaper är områdena viktiga livsmiljöer för havsfåglarna. På grundval av flygräkning som Finlands miljöcentral utfört koncentreras en betydande del av ejderstammen till detta område under ruggningen. SPA-nätverkets täckning enligt fågeldirektivet förbättras även genom att det etablerade häckningsområdet för kungsfiskaren, som hör till arterna i bilaga I, samt det häcknings- och rastplatsområde i inlandet som är centralt för vatten- och våtmarksfåglar fogas till nätverket.

På grundval av en särskild utredning som uppgjordes om naturtypen *marina undervattensstrukturer orsakade av gasläckage (1180)* representerar de förekomster som hänvisar till naturtypen inte naturtypen i fråga. I beslutet föreslås inga områden för denna naturtyp.

Förekomsten av tumlare i Östersjöområdet har utretts i samband med LIFE-projektet, som är gemensamt för Östersjöstaterna. Arten förekommer i Finland, men endast sporadiskt, och därför kan Finland inte anses ha några skyldigheter att anvisa områden för denna art i nätverket Natura 2000.

Förekomsten av gråsäl och östersjövikare i Finlands havsområden har utretts av Naturresursinstitutet (tidigare Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet) med utgångspunkten i bl.a. flygräkning, och betydelsen hos flera tiotals möjliga häcknings- och rastplatsområden har granskats. Utifrån utredningen är det inte nödvändigt att anvisa nya områden för nätverket Natura 2000. I uppgifterna om befintliga Natura 2000-områden tas gråsälen och östersjövikaren in i två områden i Bottenviken och östersjövikaren dessutom i två områden i östra Finska viken. I och med dessa tillägg elimineras de brister som gäller arterna i nätverkets täckning genom säkerställande av att alla de centrala delarna av arternas spridningsområde finns med i nätverket.

Finlands miljöcentral har utrett förekomsten av violett guldvinge, rödhalsad brunbagge och brunbräken. Det är inte nödvändigt att anvisa nya områden i nätverket Natura 2000 för dessa. Genom ändring av uppgifterna om existerande Natura 2000-områden elimineras de brister som gäller dessa arter i Finlands Natura 2000-nätverk.

Sakkunniga vid Forststyrelsen samt närings-, trafik- och miljöcentralerna har gjort det utredningsarbete som gäller en uppdatering av uppgifterna om Natura 2000-områdena. De uppgifter om naturtyper och arter som presenteras i datablanketterna är sakkunnigbedömningar om hela området, och vid utarbetandet av dem har man ofta använt material i många olika informationskällor och informationssystem. De centralaste informationskällorna har varit Forststyrelsens inventeringar av naturtyper, VELMU-material, uppgifter som finns samlade i datasystemet Eliölajit samt uppgifter som framkommit i samband med utredningar av LIFE-projekt och andra områdesvisa utredningar. Vid uppdateringen av fågeluppgifterna har man använt uppgifter som samlats in av observationsdatasystemet Tiira, Naturhistoriska centralmuseet och Forststyrelsen.

Beredningen har pågått under ledning av miljöministeriet åren 2013–2015. Det har informerats om hur arbetet framskrider i olika skeden av arbetet. Ministerarbetsgruppen för bioekonomi och ren energi behandlade den 18 december 2015 ett samråd som skulle ordnas om de kompletteringar och ändringar som var förenliga med miljöministeriets förslag. Sametinget informerades om beredningsarbetet i anknytning till ändringen av uppgifterna vid förhandlingar den 10 augusti 2016. Förslaget fanns framlagt 1.9–30.9.2016 för hörande av dem som saken gäller. Samtidigt har det med beaktande av bestämmelsen i 5 § i naturvårdsförordningen begärts utlåtanden av dem som saken gäller. På grund av de nya uppgifter som framkommit under beredningen om den ytterst utrotningshotade saimenvikarens boplatser utarbetade miljöministeriet ett kompletterande förslag om att ta in arten som grund för skydd i Puruvesi Natura 2000-område. Ett förslag om detta fanns framlagt 29.6-25.7.2018.

Miljöministeriet har behandlat anmärkningarna och utlåtandena i samarbete med sakkunniga vid närings-, trafik- och miljöcentralerna och Forststyrelsen. På grund av dessa har små preciseringar gjorts i det förslag som fanns framlagt. I ställningstagandena har de som svarat både motsatt sig och understött förslaget och de har även framställt ytterligare förslag om komplettering och ändring av uppgifterna. Ett sammandrag och områdesspecifika sammanställningar har utarbetats om ställningstagandena.

Eftersom upprätthållandet av uppgifterna är fortgående verksamhet kommer de nya förslagen om tillägg av uppgifter att bedömas i samband med följande uppdatering. Skriftliga genmälen som grundar sig på beslutet skickas till de markägare och andra parter som har framställt en anmärkning.

3 Omfattningen av nätverket Natura 2000

Genom detta beslut kompletteras Finlands förslag till nätverket enligt habitatdirektivet genom en utvidgning av tre områden som hör till nätverket. En anmälan enligt fågeldirektivet kompletteras genom en utvidgning av två områden som hör till nätverket och genom en anmälan om två nya områden, som helt eller delvis hör till nätverket Natura 2000 utifrån habitatdirektivet.

Arealen av de områden enligt habitatdirektivet som föreslagits för Europeiska kommissionen ökar genom detta beslut med 113 496 hektar. Arealen av de områden som anmälts i enlighet med fågeldirektivet ökar med 111 521 hektar.

Till det förslag och den anmälan som gäller Finlands Natura 2000-nätverk hör efter detta beslut sammanlagt 1 867 områden, och av dem finns 1 780 områden i Fastlandsfinland eller i Finlands ekonomiska zon och 87 områden i landskapet Åland. Den sammanlagda arealen uppgår till ca 5,07 miljoner hektar, vilket motsvarar ca 13 procent av Finlands totala areal. Det finns 470 sådana SPA-områden som avses i fågeldirektivet. De omfattar omkring 3,19 miljoner hektar, dvs. ca 8,2 procent av Finlands totala areal. Områdena enligt habitatdirektivet är 1 721 till antalet, och deras areal uppgår till ca 4,99 miljoner hektar, dvs. ca 12,8 procent av landets totala areal. De områden som avses i habitat- och fågeldirektiven överlappar varandra helt eller delvis i vissa fall.

4 Natura 2000-nätverkets rättsverkan

När statsrådet har godkänt Finlands förslag om komplettering av områdena inom nätverket Natura 2000 träder bestämmelserna i 10 kap. i naturvårdslagen (nedan NvL) i kraft i dessa områden. Om ett projekt eller en plan antingen i sig eller i samverkan med andra projekt eller planer sannolikt betydligt försämrar de naturvärden i ett område som statsrådet föreslagit för nätverket Natura 2000 eller som redan införlivats i nätverket för vars skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000, ska den som genomför projektet på behörigt sätt bedöma dessa konsekvenser. Konsekvenserna kan bedömas även som en del av det bedömningsförfarande (65 § NvL) som avses i 2 kap. i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994). En myndighet får inte bevilja tillstånd eller godkänna en plan, om bedömnings- eller utlåtandeförfarandet visar att projektet eller planen sannolikt betydligt försämrar de naturvärden för vilkas skydd området har införlivats eller avses bli införlivat i nätverket Natura 2000 (66 § NvL). Granskningen gäller de naturtyper och arter på grund av vilka området har införlivats i nätverket Natura 2000 och som har angetts i Natura 2000-uppgiftsblanketten för respektive område. Skyddsåtgärderna begränsar alltså bara sådana projekt som betydligt försvagar de naturtyper eller arters livsmiljöer inom området som är av gemenskapsintresse. Detta innebär att uppnåendet av målen för skyddet av Natura 2000-områdena inte alltid förutsätter att man inrättar ett naturskyddsområde, inte heller att skyddet täcker området i dess helhet.

Förbudet mot att bevilja tillstånd för ett projekt eller fastställa en plan som på grundval av bedömningen betydligt försämrar naturvärdena i ett Natura 2000-område är inte absolut. Statsrådet kan besluta att projektet eller planen ska genomföras av ett skäl som är tvingande på grund av ett ytterst viktigt allmänt intresse och det inte finns någon alternativ lösning (66 § NvL). I detta sammanhang beaktas i enlighet med habitatdirektivet de ekonomiska och sociala faktorerna samt de regionala och lokala särdragen. Om projektet eller planen har konsekvenser i ett område, eller en del av ett område, där det finns en sådan prioriterad naturtyp som avses i bilaga I till habitatdirektivet eller en livsmiljö för en sådan prioriterad art som avses i bilaga II till direktivet, är en ytterligare förutsättning att det finns skäl till projektet eller planen på

grund av mycket viktiga gynnsamma verkningar på människans hälsa, på den allmänna säkerheten eller på miljön någon annanstans. Också något annat tvingande skäl som är betingat av ett ytterst viktigt allmänt intresse berättigar till godkännande av ett projekt eller en plan för ett sådant område. Detta förutsätter att utlåtande av kommissionen ska inhämtas.

För att målen för skyddet av nätverket Natura 2000 ska nås kan det krävas begränsningar också utanför det område som införlivats i nätverket. Av denna anledning gäller den ovan presenterade bedömningen av den ändrade markanvändningen och tillståndsprövningen också projekt och planer utanför nätverket, om de sannolikt betydligt försämrar de naturvärden på grundval av vilka områdena har införlivats i nätverket Natura 2000.

I regel inskränker bestämmelserna om nätverket Natura 2000 inte privatpersoners åtgärder i samband med sedvanlig markanvändning, om det inte är fråga om mer omfattande eller betydelsefulla planer eller projekt än vanligt. För de områden som hör till nätverket Natura 2000 gäller dock förbudet mot att försämra naturvärden enligt 64 a § i naturvårdslagen. Om en åtgärd kan ha sådana följder ska den som svarar för åtgärden underrätta närings-, trafik- och miljöcentralen om det i förskott. Myndigheten kan vid behov inom 30 dagar förbjuda åtgärden eller begränsa den. I det fallet kan det hända att den ovannämnda konsekvensbedömningen måste göras och beaktas vid tillståndsprövningen. Om den planerade åtgärden även i övrigt är tillstånds- eller anmälningspliktig behöver en särskild anmälan inte göras, utan ärendet prövas vid behandlingen av tillståndet eller anmälningen i fråga.

Om ett negativt beslut i ett tillståndsärende på grund av 66 § i naturvårdslagen begränsar nyttjandet av en fastighet så att ägaren till området eller innehavaren av särskilda rättigheter orsakas betydande olägenhet, och om andra hinder för att bevilja tillståndet inte föreligger, är staten där så krävs skyldig att ersätta olägenheten. Rätt till ersättning föreligger dock inte i vissa situationer som räknas upp i 53 § 5 mom. i naturvårdslagen.

I markanvändnings- och bygglagen ingår dessutom en bestämmelse (197 §, 132/1999) om ersättning i samband med att bygglov inte beviljas och som gäller en situation där en ansökan om bygglov förkastas på grund av begränsningarna i 66 § i naturvårdslagen, utan att det finns andra skäl till att bygglovsansökan förkastas. I lagen om enskilda vägar ingår likaså en bestämmelse (7a §, 372/1999) om ersättning på grund av begränsningar som följer av nätverket Natura 2000. Motsvarande bestämmelse finns i 21 § i lagen om enskilda vägar (560/2018), som träder i kraft den 1 januari 2019. Det är i alla fall inte meningen att skapa ett nytt ersättningssystem enligt vilket enbart det faktum att ett område ligger inom verkningsområdet för nätverket Natura 2000 föranleder en ersättningsskyldighet som annars inte skulle uppstå i en motsvarande situation.

5 Vissa verksamheter i Natura 2000-områden

5.1 Byggande

Markanvändnings- och bygglagen har angetts som det instrument genom vilket Natura 2000-områdena inrättas i sådana fall där de naturvärden som är orsaken till att området har införlivats i nätverket kan säkras genom styrning av byggandet, antingen med hjälp av en existerande generalplan eller detaljplan eller genom en plan som utarbetas senare.

Vid bedömning av om byggande kan tillåtas i områden som hör till nätverket Natura 2000 är det av särskild betydelse huruvida målen för skyddet är sådana att de måste säkras med de medel som naturvårdslagen erbjuder, eller om områdena kan skyddas med stöd av någon annan lag. Möjligheterna att bygga i Natura 2000-områden är beroende av om det är fråga om planlagda eller icke-planlagda områden.

I fråga om planlagda områden utgår man från att områdenas naturvärden har undersökts och i allmänhet beaktats redan då planen utarbetades. I sådana fall medför Naturanätverket inte några hinder för det byggande som planen anger i sådana Natura 2000-områden som inrättas på annat sätt än med stöd av naturvårdslagen. Men om ett område inrättas enligt naturvårdslagen, och om en avvikelse från planens lösningar är nödvändig för att säkra grunderna för skyddet, säkras målen med de medel som naturvårdslagen erbjuder. I sådana fall utbetalas ersättning för förlusten av de byggnadsrätter som eventuellt anvisats i planen.

I strandzoner avgörs förutsättningarna för byggande genom en sådan plan som med stöd av markanvändnings- och bygglagen ska utarbetas innan man bygger i dessa områden. I planen jämkas byggnadsbehoven och skyddsbehoven samman så att naturvärdena i Natura 2000-området inte betydligt försvagas, dock med beaktande av bestämmelserna i 65 och 66 § i naturvårdslagen.

För områden utanför andra än de ovannämnda områdena får bygglov inte beviljas, om detta betydligt försvagar naturvärdena i området. Detta är oftast fallet i fråga om områden som inrättas med stöd av naturvårdslagen. De olägenheter som ägaren orsakas i sådana situationer ersätts enligt principerna i naturvårdslagen. Om skyddet genomförs enligt marktäcktslagen, skogslagen, markanvändnings- och bygglagen eller vattenlagen och miljöskyddslagen, kan byggande av glesbygdskaraktär i allmänhet placeras så att det inte betydligt försämrar naturvärdena i området.

Byggandet ska anpassas till omgivningen, såväl i Natura 2000-områdena som utanför dem. Natura 2000-områdena orsakar inte några ytterligare krav på grund av landskapet då frågan om bygglov prövas, eftersom de områden som införlivas i nätverket Natura 2000 inte har föreslagits i nätverket på landskapsmässiga grunder.

I randområden utanför Natura 2000-områdena kan byggnader i allmänhet placeras så att de inte betydligt försvagar naturvärdena i Natura 2000-områdena. I strandzoner som gränsar till vattenområden som ingår i nätverket Natura 2000 kan strandbyggandet genom en plan planeras så att det inte orsakar begränsningar för byggande av glesbygdskaraktär.

5.2 Jordbruk

Till det system med grundstöd som trädde i kraft 2014 ansluter sig vissa lagstadgade skötselkrav. Att iaktta dessa krav utgör ett villkor för erhållande av direkta stöd. Detta innebär bl.a. att förbudet mot en försämring av naturvärden, vilket utgör ett urvalskriterium för Natura 2000-områdena i fråga, ska iakttas vid bedrivande av jordbruk. Att ett område införlivas i nätverket Natura 2000 orsakar ändå inte i praktiken några begränsningar i jordbruket i området,

inte heller någon förpliktelse att vårda naturvärdena, eftersom ett fortsatt normalt jordbruk i allmänhet är tillräckligt för att naturvärdena i de jordbruksområden som införlivats i nätverket ska bibehållas. Om en jordbrukare för en åker eller något annat jordbruksområde får miljöstöd enligt miljöstödsystemet, räknar man inte med att införlivningen av området i Naturanätverket orsakar honom någon förlust eller minskning av stödet. Om utbetalningen av stödet inte kan fortsätta, eller om stödet återindrivs på grund av att området införlivas i Natura, ser miljöförvaltningen till att en ersättning som motsvarar stödet betalas ut.

5.3 Skogsbruk

Beträffande de Natura 2000-områden som inrättas med stöd av naturvårdslagen fattas beslut om skötseln av skogarna i området då respektive skyddsområde inrättas. I de områden som omfattas av skogsbruk, t.ex. vissa objekt som genomförs i enlighet med markanvändnings- och bygglagen eller marktäcktslagen, kan skogsbruk i regel bedrivas. I åsområden kan man genom skogsskötsel också främja bevarandet och utvecklandet av naturvärden. Anmälningar om användning av skog som gäller Natura 2000-områden förmedlas från skogsmyndigheterna till närings-, trafik- och miljöcentralerna, som vid behov i enlighet med 65 c § i naturvårdslagen överväger vilka åtgärder som krävs för samordnande av skötseln av och skyddsbehoven för skogar.

I de områden som inrättas enligt skogslagen tryggas primärt bevarandet av de livsmiljöer som avses i skogslagens 10 § och som är särskilt viktiga med tanke på naturens mångfald. Dessa områden har införlivats i nätverket Natura 2000 på grundval av sådana naturtyper som utan särskilda skyddsåtgärder skyddas i tillräcklig mån med stöd av skogslagen.

De områden som ingår i nätverket Natura 2000 orsakar inga begränsningar vad gäller åtgärder inom ramen för skogslagstiftningen utanför områdena, eftersom de inte kan anses orsaka betydande skadliga verkningar i fråga om naturvärdena i de införlivade områdena.

5.4 Vattentillgångar

I de områden som hör till nätverket Natura 2000 kan behövliga åtgärder i samband med användningen och skötseln av vattentillgångarna vidtas, såvida de inte betydligt försvagar de naturvärden på grund av vilka dessa områden införlivats i nätverket. Att bl.a. en å eller en bäck införlivas i nätverket Natura 2000 orsakar inga ytterligare begränsningar i skötseln eller användningen av vattentillgångarna, om inte de ovannämnda naturvärdena försvagas betydligt. Det finns t.ex. inga begränsningar för ledning av vatten till hushåll eller för användning av vatten i jordbruket på grund av att området hör till nätverket Natura 2000. Enligt vattenlagen skyddas dock, annanstans än i Lapplands län, sådana tjärnar och sjöar i naturtillstånd som är mindre än en hektar, rännilar samt källor i hela landet mot ändringar i naturtillståndet. Att en å eller en bäck som ska skyddas enligt vattenlagen planeras att bli införlivad i nätverket Natura 2000 orsakar inga begränsningar i fråga om fiske, vård av fiskbestånden eller jakt i området.

Att en å eller en bäck införlivas i nätverket Natura 2000 orsakar inga begränsningar för jordbruket i dess tillrinningsområde. Inte heller behövs i ett sådant tillrinningsområde några begränsningar i fråga om sedvanliga skogsbruksåtgärder enligt skogslagen, såsom föryngringshyggen, skötsel av vattenhushållningen eller markbearbetning. Det är skäl att lägga märke till

att skogslagens 10 § som särskilt viktiga livsmiljöer skyddar omedelbara närmiljöer för källor, bäckar och sådana rännilar som bildar bäddar för kontinuerligt rinnande vatten samt omedelbara närmiljöer för små tjärnar vilka befinner sig i naturtillstånd eller i ett tillstånd som påminner om detta. Enligt skogslagen ska deras särdrag bevaras i samband med skötseln och användningen av skogarna.

Vid tillståndsbehandlingen kan det anses att verkningarna av ett projekt som gäller vattentäkt eller översvämningsskydd betydligt försvagar naturvärdena i ett område som införlivats i nätverket Natura 2000 så att tillstånd enligt vattenlagen inte kan beviljas. Statsrådet kan dock med stöd av 66 § i naturvårdslagen besluta att ett sådant projekt ska genomföras av ett skäl som är tvingande på grund av ett ytterst viktigt allmänt intresse, om det inte finns någon alternativ lösning. I detta fall kan tillstånd till projektet beviljas oavsett bedömningen enligt 65 § i naturvårdslagen.

5.5 Fiske, jakt och rekreation i naturen

5.5.1 Fiske

I fråga om fiske gäller, på samma sätt som för jakt, rent allmänt de nedan angivna principerna. I regel inverkar beslutet om nätverket Natura 2000 inte direkt på fisket eller rättigheten att fiska. Vid förhandlingarna om Finlands medlemskap i Europeiska unionen fick Finland ett undantag enligt vilket fiskarterna i bilaga II till habitatdirektivet inte utgör en grund för val av Natura 2000-områden, och skyddet gäller inte uttryckligen dem. Fiske och vård av fiskbestånden i områden inom nätverket Natura 2000 kan i regel bedrivas enligt lagstiftningen om fiske. I naturskyddsområden och i områden inom nätverket Natura 2000 som ska inrättas som naturskyddsområden kan begränsningar i fisket komma i fråga, om skyddet av vissa djurarter så förutsätter.

5.5.2 Jakt

Att ett område införlivas i nätverket Natura 2000 påverkar i regel inte jakträtten eller nyttjandet av den, eftersom målen för skyddet av Naturaområdena avser att skydda vissa naturtyper och arters livsmiljöer samt att förebygga sådana störningar av arter som betydligt äventyrar skyddsnivån för arterna. Jakt kan inte anses vara en sådan störning, annat än i särskilt viktiga fågelskyddsområden och i områden som har betydelse för skyddet av gråsälén.

Jakten begränsas inte i de områden inom nätverket Natura 2000 som skyddas på annat sätt än enligt naturvårdslagen. Största delen av områdena i nätverket är naturskyddsområden eller ingår i naturskyddsprogram om vilka beslut redan fattats, eller också i reserveringar för skyddsområden i redan fastställda planer. Det föreskrivs om jakt i naturskyddsområden i de bestämmelser som gäller inrättandet av områdena samt fridlysningsbestämmelserna för dem. Dessa behöver inte ändras på grund av beslutet om nätverket Natura 2000.

De områden som ingår i naturskyddsprogram skyddas genom att de inrättas till naturskyddsområden. Detta gäller inte åsskyddsprogrammet. När ett naturskyddsområde inrättas, avgörs det från fall till fall i enlighet med naturvårdslagens bestämmelser, om det är möjligt att jaga i

området. Beslutet om nätverket Natura 2000 påverkar bara i vissa specialfall denna prövning. Detsamma gäller områden som på grundval av en skyddsreservering i en plan inrättas som naturskyddsområden, likaså sådana områden som inte tidigare har fallit inom ramen för naturskyddet och som inrättas med stöd av naturvårdslagen. De områden som ingår i åsskyddsprogrammet inrättas i samband med tillståndsprövningen enligt marktäktslagen, vilket innebär att man inte ingriper i jakt i områden som ingår i åsskyddsprogrammet.

I nätverket Natura 2000 införlivas områden där det finns livsmiljöer för arter som räknas upp i bilaga II till habitatdirektivet. Av dessa arter faller järven, uttern, östersjövikaren och gråsälén under jaktlagen. Dessutom nämner bilagan också den europeiska bävern, björnen, lon och vargen, men i fråga om dessa arter beviljades Finland vid förhandlingarna om medlemskap i Europeiska unionen undantag från skyddet av arternas livsmiljöer. Livsmiljöer för järv, utter och östersjövikare ingår i nätverket Natura 2000. På grundval av förekomsten av dessa arter föreligger dock inget behov av specialbestämmelser om jakt varken i de nuvarande eller i de framtida naturskyddsområdena.

Inställningen till jakt i naturskyddsområden varierar enligt de lokala förhållandena. I statliga naturskyddsområden kan andra nyttjandeändamål kräva att jakten begränsas i tid eller rum, till exempel för att undvika konflikter mellan naturintresserade, dem som idkar friluftsliv och dem som jagar. Inskränkningar i jakten verkställs dock inte genom ensidiga myndighetsbeslut, utan sådana görs efter förhandlingar där olika intressenters mål jämkas samman. Detta sker i samband med utarbetandet av skötsel- och nyttjandeplaner för nätverket Natura 2000. I de vidsträckta statsägda markerna i norra Finland är fridlysningsbestämmelserna för naturskyddsområdena generösare med tanke på jakt än vad de är i södra Finland. Beslutet om nätverket Natura 2000 kommer inte att ändra på principen om att lokalbefolkningens rättigheter ska gå i främsta rummet.

När det gäller privata naturskyddsområden är det huvudsakligen den som ansöker om fridlysning som bestämmer om eventuell jakt i området. Beslutet fattas i samband med ansökan från den privata markägaren (i fråga om vatten ofta ett skifteslag) om att området ska inrättas som ett naturskyddsområde. Utmed landhöjningskusten tillhör tillandningen den som äger vattenområdet, vilket innebär att jakt i sådana områden sker på samma sätt som på själva vattenområdet.

5.5.3 *Rekreation i naturen*

Beslutet om nätverket Natura 2000 har ingen allmän verkan på rekreation i naturen enligt allemansrätten. I många hänseenden stöder nätverket förutsättningarna för hållbart nyttjande av naturen för rekreation. Förbud mot eller begränsningar i friluftslivet, insamlingen av naturprodukter, lägerliv eller annan vistelse kan förekomma i naturskyddsområden, då det anses behövt att skydda floran och faunan.

Begränsningar i möjligheterna till rekreation i naturen behövs framför allt under fåglarnas häckningstid i sådana områden där skyddet av fågellivet förutsätter det. Sådana områden är bl.a. viktiga häckningsområden för skärgårdsfåglarna, fågelrika insjövattnen och havsvikar

samt omgivningarna runt omkring vissa hotade fågelarters, t.ex. stora rovfågels, bon. Begränsningarna i fråga har länge varit i kraft i Finland, och de principer för skydd av naturskyddsområden som gäller dem förändras inte till följd av beslutet om nätverket Natura 2000.

Rekreation i det fria har nära anknytning till att man rör sig på land och i vattnen med terrängfordon och båtar. I Natura 2000-områdena kan begränsningar utfärdas med stöd av sjötrafiklagen och terrängtrafiklagen i syfte att trygga målen för skyddet. Utöver de ovannämnda områden som är viktiga med tanke på fågelskyddet kan, i specialfall, också omgivningarna runt omkring gräsälens och saimenvikarens boplatser komma i fråga.

I de områden där skyddet genomförs så att man inrättar statliga friluftsområden med stöd av lagen om friluftsliv, medför beslutet inte några begränsningar i nyttjandet av områdena.

5.6 Naturnäringar

Naturbestämmelserna medför inte några begränsningar i renskötseln. I de områden inom nätverket Natura 2000 där man bedriver renskötsel medför nätverket inga förändringar i betesgången. Nätverket Natura 2000 orsakar inte heller några begränsningar på de lägenheter som ligger inne i Naturaområdena och som drivs enligt lagen om naturnäringar eller lagen om renskötsellägenheter, eller i fråga om skötseln av dem. Därigenom försvåras t.ex. kommunikationerna till sådana områden inte på grund av Natura.

5.7 Gruvdrift

Gruvdrift som avsevärt förändrar omgivningen ska i allmänhet anses vara en sådan verksamhet som, på det sätt som avses i 66 § i naturvårdslagen, betydligt försvagar naturvärdena i de områden som införlivats i nätverket Natura 2000. Att en gruva anläggs i ett område som införlivats i nätverket kräver följaktligen i allmänhet ett beslut av statsrådet om att projektet ska genomföras av ett tvingande skäl i anknytning till ett särskilt viktigt allmänt intresse och inga alternativa lösningar finns. Ett gruvprojekt kan dock i många fall anses vara ett sådant projekt som enligt lagen utgör grund för avvikelser från skyddsmålen för Natura.

Andra åtgärder enligt gruvlagen måste prövas från fall till fall, beroende på målen för skyddet av respektive områden inom nätverket. I de områden som redan skyddats genom nationella beslut, alltså ödemarksområdena och naturskyddsområdena, iaktas de detaljerade fridlysningsbestämmelserna för dessa områden. I fråga om dessa är målen för skyddet enligt Natura och det nationella målet för skyddet likartade.

I ödemarksområdena är prospektering och verksamhet med stöd av malmetningstillstånd och guldvaskningstillstånd möjligt enligt gruvlagen. Men ett gruvtillstånd som möjliggör gruvdrift får dock inte förordnas i ödemarksområdena utan statsrådets samtycke. Beslut om ett tillstånd enligt 6 § i ödemarkslagen och ett eventuellt beslut enligt 66 § i naturvårdslagen kan i praktiken fattas samtidigt.

I naturskyddsområdena råder allmänt förbud mot verksamhet som ändrar naturen. Enligt bestämmelserna i 3 § i gruvlagen ska man utöver bestämmelserna i gruvlagen också tillämpa vad

som föreskrivs i naturvårdslagen, när tillståndsärenden och andra ärenden avgörs enligt gruvlagen. Bestämmelserna om fridlysning av naturskyddsområdena tillåter dock malmprospektering och geologiska undersökningar, i allmänhet med tillstånd av den myndighet som svarar för förvaltningen av området. Också guldvaskning på traditionellt sätt är tillåtet i sådana naturskyddsområden där fridlysningsbestämmelserna ger möjlighet till det. Om betydande förekomster av gruvmineraler påträffas i ett naturskyddsområde, ska intressena prövas enligt 66 § i naturvårdslagen, och samtidigt görs en separat prövning av om skyddet av området eventuellt ska hävas.

Tillåtligheten av åtgärder enligt gruvlagen på Natura 2000-områden prövas från fall till fall, och då krävs alltid en utredning om en eventuell betydlig försvagning av naturvärdena i ett område som införlivats i nätverket. När ett gruvtillstånd eller andra tillstånd enligt gruvlagen beviljas ska förfarandet utöver gruvlagen följa vad som föreskrivs i kap. 10 i naturvårdslagen.

5.8 Torvtäkt

Torvtäkt ska betraktas som en sådan verksamhet som i allmänhet inte lämpar sig på myrar som hör till nätverket Natura 2000. För torvtäkt som i framtiden planerats för de Natura 2000-områden som har föreslagits i statsrådets beslut av den 20 augusti 1998 har man vid beredningen av ärendet sökt ersättande produktionsområden utanför Natura 2000-områdena.

I nätverket Natura 2000 ingår områden i vars omedelbara närhet det finns myrar där torvtäkt bedrivs eller som reserverats och förvärvats för detta ändamål. Torvtäkt i dessa myrar bör anses vara nödvändigt med tanke på den nationella energiförsörjningen och kan bedrivas där. Dräneringsvattnen från produktionsområdena kan, när de behandlats tillräckligt effektivt, också ledas till vattenområden eller skyddade myrar som hör till nätverket Natura 2000.

Tillståndsprövningen för nya torvtäktsoområden som ännu inte tagits i bruk följer bestämmelserna i 65 och 66 § i naturvårdslagen.

5.9 Vindkraft

I nätverket Natura 2000 ingår områden där förhållandena är särskilt lämpliga för nyttjande av vindkraft. Sådana områden finns särskilt i de Naturaområden som ligger i fjällområdena i Lappland och vid kusten. Vindkraften i dessa områden kan nyttjas under förutsättning att detta inte betydligt försvagar de naturvärden på grund av vilka området har införlivats i nätverket Natura 2000.

5.10 Funktioner i anslutning till trafik

Man kan inte anse att den sedvanliga användningen och det sedvanliga underhållet av trafiklederna och andra motsvarande trafikfunktioner i Natura 2000-områdena betydligt försvagar de skyddade naturvärdena i områdena inom nätverket. Till dessa funktioner hör underhåll och skötsel av landsvägar och privata vägar, järnvägsspår, havs- och insjöfarleder, inklusive nödvändiga och sedvanliga förbättringsprojekt i dessa trafikleder, samt trafiken på dem, inklusive båttrafiken i allmänna farleder, flygtrafiken på flygfälten och sjöflygplansverksamheten på flygfält på vatten.

Detsamma gäller de ovan uppräknade funktioner som ligger i närheten av Natura 2000-områden samt ovannämnt underhåll och förbättring av flygfält i deras närhet. Om det i samband med planering enligt lagstiftningen om allmänna eller privata vägar, eller i ett tillståndsförfarande enligt lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter, eller enligt vattenlagen, i enskilda fall konstateras att någon av de ovan nämnda åtgärderna ändå strider mot målen för skyddet av ett Natura 2000-område, behandlas ärendet enligt 65 och 66 § i naturvårdslagen.

5.11 Militärt försvar

I nätverket Natura 2000 ingår flera områden som försvarsmakten använder för att fullgöra sina lagstadgade uppgifter. En del av Natura 2000-områdena ligger nära områden som försvarsmakten använder aktivt. Dessutom kan uppgifter i anslutning till övervakningen och tryggheten av den territoriella integriteten och förberedelserna för dem också sträcka sig till andra områden som införlivats i nätverket Natura 2000. Verkningarna av försvarsmaktens verksamhet beaktades då områdena till nätverket Natura 2000 valdes. Försvarsmakten kan använda dessa områden för åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla försvarsberedskapen. I regel är åtgärderna för att upprätthålla försvarsberedskapen inte underställda tillstånd eller annars sådana att 66 § i naturvårdslagen tillämpas på dem. Den huvudsakliga arten av försvarsmaktens verksamhet har skrivits in i blanketterna med uppgifter om de berörda områdena.

Områdena är i Forststyrelsens besittning och vid behov samordnas skyddssynpunkterna och försvarsmaktens behov att använda områdena i avtal om koncession. Vid behov kan det för områdena även som ett samarbete mellan försvarsförvaltningen och Forststyrelsen utarbetas skötsel- och nyttjandeplaner, i vilka det utreds på vilket sätt områdets naturvärden beaktas i övningsverksamhet. Om försvarsmaktens ovan nämnda åtgärder i samband med upprätthållandet av försvarsberedskapen av någon anledning kommer att strida mot målen för skyddet av nätverket Natura, är utgångspunkten för behandlingen av ärendet den att försvarets verksamhet tryggas utan avbrott. Vid behov behandlas ärendet i statsrådet som ett sådant ärende som avses i 66 § i naturvårdslagen.

Om lösningen i en konfliktsituation kräver ändringar i försvarsmaktens verksamhet, vidtar statsrådet behövliga åtgärder för att säkra försvarsmaktens verksamhetsbetingelser.

6 Avvikelse från målen för skyddet av nätverket Natura 2000

De områden som har införlivats i nätverket Natura 2000 har valts ut på naturvetenskapliga grunder. Ett tillstånd att genomföra ett sådant projekt eller godkänna en sådan plan som betydligt försämrar naturvärdena i ett område som föreslagits för eller införlivats i nätverket Natura 2000 får enligt 66 § 1 mom. i naturvårdslagen inte beviljas. Detta förbud är emellertid inte absolut. Tillståndet kan dock beviljas eller planen godkännas eller fastställas, om statsrådet beslutar att projektet eller planen ska genomföras av ett skäl som är tvingande på grund av ett ytterst viktigt allmänt intresse, och det inte finns någon alternativ lösning. Detta gör det möjligt att genomföra projekt som är viktiga för samhällets funktioner, t.ex. att anlägga vägar, dra kraftlinjer, anlägga gruvor eller dra gasledning, vid behov också i Natura 2000-områden.

Det ovan beskrivna undantagsförfarandet, som motsvarar artikel 6.4 i habitatdirektivet, kan med stöd av artikel 7 i direktivet också tillämpas i SPA-områden enligt fågeldirektivet räknat från den tidpunkt då en medlemsstat för Europeiska kommissionen har klassificerat dem som sådana områden. I detta sammanhang är det skäl att lägga märke till att Europeiska unionens domstol i ärendet Santoñas tidvattensområde (C-355/90) har ansett att ett förbud mot försämring enligt artikel 4.4 i fågeldirektivet ska tillämpas också på ett område som inte klassificerats som ett SPA-område, men som på basis av ornitologisk information borde ha klassificerats som ett sådant. Denna förpliktelse trädde i kraft då fågeldirektivet trädde i kraft och för Finlands del vid anslutningen till Europeiska gemenskapen, dvs. den 1 januari 1995. Systemet medger dock inte avvikelser av orsaker som har att göra med det allmänna intresset, eftersom artikel 4.4 i fågeldirektivet inte erbjuder en sådan möjlighet. På grund av artikel 7 i habitatdirektivet är det inte möjligt att tillämpa ett undantagsförfarande förrän området har klassificerats som ett SPA-område. Europeiska unionens domstol har bekräftat denna princip i ärendet *Basses Corbières* (C-374/98).

7 Förslagets ekonomiska och övriga verkningar

I detta beslut är det fråga om utvidgning av nätverket på havsområden, införlivande av vissa insjöområden i nätverket Natura 2000 och ändring av uppgifterna om grunderna för skydd. Tryggandet av naturvärdena i de områden som kompletterar nätverket i fråga förutsätter inte att staten skaffar områdena eller att nya naturskyddsområden inrättas. Beslutet bedöms inte ha några samhällsekonomiska konsekvenser eller konsekvenser för statsfinanserna.

Av beslutet följer att dessa nya områden och utvidgningen av de nuvarande Natura-områdena kommer att beröras av förbudet mot försämring av naturvärdena i 10 kap. i naturvårdslagen och av de bestämmelser som förutsätter bedömning av konsekvenserna av sådana projekt eller planer som sannolikt betydligt försämrar naturvärdena i områdena. De naturtyper och arter som har fogats till nätverket vid ändringen av uppgifterna ska beaktas också i fortsättningen. Detta kommer eventuellt att i någon mån öka kostnaderna för planeringen av större projekt. På motsvarande sätt är det inte längre nödvändigt att tillämpa de bestämmelser som gäller utslutna naturtyper och arter.

Även för andra än tillståndspliktiga åtgärder gäller anmälningsskyldighet, om åtgärden betydligt kan försämra de naturvärden som utgör grund för skyddet av området. Myndigheten överväger i dessa fall behovet av eventuella begränsningar i enlighet med konsekvensernas betydelse. Myndigheten kan kräva ytterligare åtgärder för att utreda konsekvenserna. Om myndigheten inte reagerar på anmälan inom 30 dagar kan åtgärden genomföras.

I ställningstaganden som har framförts i samband med samråd har vikt fästs vid de begränsningar som gäller jakt, fiske, att röra sig på områdena och annan rekreation till följd av att nya områden införlivas i nätverket. Beslutet får inga konsekvenser av detta slag.

Eftersom den nuvarande normala användningen av de nya privata vattenområden som föreslås bli införlivade i nätverket inte bedöms bli förändrad på grund av beslutet, bedöms även de privatekonomiska konsekvenserna som helhet betraktade bli obetydliga.

Ändringen av uppgifterna gäller i huvudsak en ökning och precisering av likadana naturvärden som de nuvarande grunderna för skydd av områdena, och därför ändrar de inte väsentligt de skyldigheter som redan för närvarande ska iakttas på områdena i fråga.

I vissa fall kan en ändring av uppgifterna dock ha konsekvenser för den framtida användningen av områdena. Det tillägg som gäller saimenvikaren i Puruvesi kan innebära att det blir nödvändigt att reglera fisket. Utgångspunkten för beslutet är att ekonomiska och sociala omständigheter samt lokala särdrag beaktas vid genomförandet av skyddsåtgärder, och åtgärderna genomförs med hjälp av frivilliga överenskommelser.

I fråga om miljökonsekvenserna är beslutets mest centrala effekt den att det förbättrar de brister som konstaterats i tillräckligheten hos Natura 2000-nätverket på havsområdena samt i fråga om de arter som saknats i nätverket även på vissa landområden. Tack vare ändringen och uppdateringen av uppgifterna har grunderna för skydd beskrivits noggrannare än tidigare och sådana uppgifter som har konstaterats vara föråldrade eller felaktiga har strukits. Detta förbättrar användbarheten av Natura 2000-databasen vid planeringen och genomförandet av skydds- och skötselåtgärder, vid rapporteringen av mångfaldens status i miljön och skyddsåtgärdernas genomslagskraft samt vid inriktandet av konsekvensbedömningen när det gäller projekt och planer.

8 Statsrådets beslut om komplettering av Finlands förslag enligt habitatdirektivet och av anmälan enligt fågeldirektivet till nätverket Natura 2000

Statsrådet beslutar med stöd av 3 och 8 § samt 64 § 1 och 2 mom. i naturvårdslagen efter att ha konstaterat att förslaget, med beaktande av de ställningstaganden som framlagts vid samråd om förslaget, grundar sig på tillräcklig utredning av betydelsen av områdenas naturvärden att komplettera Finlands Natura 2000-nätverk som följer:

- A) Genom att för Europeiska kommissionen föreslå att utvidgningarna av Natura 2000-områdena i följande förteckning införlivas i nätverket som sådana områden enligt habitatdirektivet (92/42/EEG) som gemenskapen anser vara viktiga:

Områdets kod	Områdets namn	Utvidgning, ha	Ny areal, ha	Genomförande med utvidgningsdel
FI0100006	Tulluddens fågel-skyddsområde	8 699	11 265	markanvändnings- och bygglagen, vattenlagen och miljöskyddslagen
FI0200090	Skärgårdshavet	102 488	152 223	naturvårdslagen, markanvändnings- och bygglagen, vattenlagen och miljöskyddslagen
FI1400030	Södra Sandbäck	2 309	2 602	naturvårdslagen

Statsrådet beslutar att anmäla ovannämnda områden även till nätverket av skyddsområden enligt konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö (FördrS 12/80).

- B) Genom att till Europeiska kommissionen anmäla att utvidgningarna av Natura 2000-områdena i följande förteckning tas in i nätverket som särskilda skyddsområden enligt fågeldirektivet (2009/147/EG):

Områdets kod	Områdets namn	Utvidgning, ha	Ny areal, ha	Genomförande med utvidgningsdel
FI0100006	Tulluddens fågel-skyddsområde	8 699	11 265	markanvändnings- och bygglagen, vattenlagen och miljöskyddslagen
FI0200164	Skärgårdshavet	102 504	162 346	naturvårdslagen, markanvändnings- och bygglagen, vattenlagen och miljöskyddslagen

- C) Genom att till Europeiska kommissionen anmäla att områdena i följande förteckning är särskilda skyddsområden enligt fågeldirektivet (2009/147/EG):

Områdets kod	Områdets namn	Areal, ha	Genomförande
FI0100084	Sjundeå å (SPA)	206	naturvårdslagen, vattenlagen och miljöskyddslagen
FI0100092	Grundträsk	112	naturvårdslagen

Områdenas gränser framgår närmare av det kartmaterial som ingår i handlingarna för detta beslut.

Närmare utredningar om områdenas naturvärden har sammanställts i den Natura 2000-databas som finns vid Finlands miljöcentral och som utgör en del av handlingarna för beslutet. Databaslänkerna för de utvidgade områdena samt Grundträsket innehåller även ändringar av uppgifterna för de SAC- och SPA-områden som sedan tidigare har hört till nätverket. I handlingarna ingår dessutom anmärkningar som framställts i samband med samrådet samt gemälen till anmärkningarna.

9 Statsrådets beslut om ändring av uppgifterna om Finlands Natura 2000-områden

Statsrådet beslutar med stöd av 64 § 3 mom. i naturvårdslagen efter att ha konstaterat att förslaget, med beaktande av de ställningstaganden som framlagts vid samrådet om förslaget, grundar sig på tillräcklig naturvetenskaplig utredning att ändra uppgifterna om Finlands Natura 2000-områden.

Ett avtal fogas till de sätt på vilka Natura 2000 ska genomföras i Puruvesi.

Närmare utredningar om områdenas naturvärden har sammanställts i den Natura 2000-databas som finns vid Finlands miljöcentral och som utgör en del av handlingarna för beslutet. I handlingarna ingår dessutom anmärkningar som framställts i samband med samrådet samt gemänt till anmärkningarna.

10 Fortsatt beredning

Statsrådets beslut lämnas till Europeiska kommissionen av miljöministeriet. Uppgifterna om områdena sänds in på den datablankett som fastställts genom kommissionens beslut den 11 juli 2011. I blanketterna anges inte uppgifter som avviker från vad som funnits på de datablanketter som varit framlagda och som ändrar markägarens juridiska ställning, om inte markägaren har hörts om ändringarna. Verkställighetsverkan bygger enbart på detta beslut och dess bilagor.

11 Ikraftträdande

Uppgifterna om kompletteringen av det nationella förslaget om nätverket Natura 2000 och om områden över vilka besvär anförts bör utan dröjsmål lämnas till kommissionen. På grund av besvären som anförts kan det dock dröja innan beslutet vinner laga kraft. Det är nödvändigt att säkerställa att naturtillståndet i Natura 2000-områdena bevaras medan ärendet behandlas i Finland och EU. Därför är det inte möjligt att uppskjuta verkställandet av beslutet av skäl som har samband med det allmänna intresset.

På grund av vad som anføres ovan har statsrådet med stöd av 31 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) beslutat att detta beslut ska iakttas oavsett eventuellt ändringssökande. Detta innebär att man i de Natura 2000-områden som ingår i statsrådets beslut inte får vidta sådana åtgärder som strider mot 65 och 66 § i naturvårdslagen och som kan äventyra att de naturvärden på grund av vilka områdena har införlivats eller föreslagits i nätverket Natura 2000 bevaras.

12 Tillämpade lagrum

Naturvårdslag (1096/1996) 3, 8 och 64 §, förvaltningsprocesslag (586/1996) 31 § 2 moment.

13 Ändringssökande

Ändring i detta beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen. En besvärsguidans finns som bilaga till detta beslut.

Bostads-, energi- och miljöminister *Kimmo Tiilikainen*

Lagstiftningsrådet

Heikki Korpelainen

BESVÄRSANVISNING

Besvärsmyndighet

Den som är missnöjd med detta beslut får söka ändring i det hos högsta förvaltningsdomstolen genom skriftliga besvär. Besvärsskriften ska riktas till besvärsmyndigheten och den ska ges in till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor inom besvärstiden.

Besvärstid

Besvär ska anföras inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Själva dagen för delfåendet räknas inte in i dessa 30 dagar. Om besvärstidens sista dag infaller på en helgdag, en lördag, självständighetsdagen, första maj, julafton eller midsommarafton, ingår följande vardag i besvärstiden.

Innehållet i besvären

I besvärsskriften ska uppges

- ändringssökandens namn och hemkommun
- vilket beslut som ändring söks i, till vilka delar ändring söks i beslutet, vilka ändringar som yrkas samt de grunder på vilka ändring yrkas
- den postadress och det telefonnummer under vilka meddelanden i ärendet kan tillställas ändringssökanden.

Om ändringssökandens talan förs av hans eller hennes lagliga företrädare eller ombud eller om någon annan person har uppgjort besvären, ska i besvärsskriften även uppges namn och hemkommun för denna person.

Ändringssökanden, den lagliga företrädaren eller ombudet ska underteckna besvärsskriften.

Bilagor till besvärsskriften

Till besvärsskriften ska fogas

- ett utdrag ur protokollet från statsrådets sammanträde med en kopia av det beslut av statsrådet i vilket ändring söks, i original eller kopia
- en utredning som visar när besvärstiden har börjat eller ett intyg över vilken dag beslutet har delgivits
- ombudets fullmakt
- andra handlingar som ändringssökanden åberopar som stöd för sina yrkanden, om dessa inte redan tidigare har tillställts besvärsmyndigheten.

Hur besvärsskriften ska lämnas in

Besvärsskriften ska tillställas besvärsmyndigheten inom besvärstiden. Besvärsskriften kan lämnas in av ändringssökanden personligen eller av ett ombud som han eller hon befullmäktigat eller sändas med bud. Besvärsskriften kan även på eget ansvar sändas per post eller e-post till högsta förvaltningsdomstolens e-postadress. E-post som hänför sig till ett ärende som gäller ändringssökande ska alltid sändas till högsta förvaltningsdomstolens e-postadress (korkein

hallinto-oikeus(at)oikeus.fi). Om besvärsskriften sänds per post, ska den postas i så god tid att den hinner fram senast den sista dagen av besvärstiden inom myndighetens öppettid. Tjänstetiden slutar klockan 16:15. Post och e-post används på avsändarens eget ansvar.

Besvär kan anföras även via förvaltnings- och specialdomstolarnas e-tjänst på adressen <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Högsta förvaltningsdomstolen tar hos ändringssökanden ut en rättegångsavgift enligt lagen om domstolsavgifter (1455/2015). Från och med den 1 januari 2016 är avgiften 500 euro. I lagen om domstolsavgifter finns särskilda bestämmelser om sådana fall då ingen avgift tas ut.

Högsta förvaltningsdomstolen

Postadress: PB 180, 00131 Helsingfors
Besöksadress: Fabiansgatan 15, 00130 Helsingfors
E-postadress: korkein.hallinto-oikeus(at)oikeus.fi
Telefonväxel 029 56 40200